

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ देवीराज्ञी ॥ १० ॥ साधुमताकल्याणवतापिदेवानांप्रतिपत्तिः पूजानित्यं कर्तव्येति शेषः किमुदुःखार्णवंप्राप्यकर्तव्येति तस्मात्भवान्गुरुनदेवाराधनार्थं ब्राह्मणान् अर्चयतां पूजयतु ॥ ११ ॥
 स्वभावगुप्तं नगरमापत्कालेतु भारत ॥ गोपयामास राजेंद्र सर्वतः समलंकृतं ॥ ७ ॥ आर्तिच परमां राजा जगाम सह भार्यया ॥ दशार्णपतिना सार्धं विरोधे भरतर्ष
 भ ॥ ८ ॥ कथं संबन्धिना सार्धं न मे स्याद्विग्रहो महान् ॥ इति संचिंत्य मनसा देवतामर्चयत्तदा ॥ ९ ॥ तंतुदृष्ट्वा तदाराज न देवी देव परंतदा ॥ अर्चाप्रयुं जानमथोभा
 र्यावचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ देवानां प्रतिपत्तिश्च सत्यं साधुमतासतां ॥ किमुदुःखार्णवंप्राप्य तस्मादर्चयतां गुरुन् ॥ ११ ॥ दैवतानि च सर्वाणि पूज्यं तां भूरिदक्षिणं ॥
 अग्नयश्चापि हूयं तां दशार्ण प्रतिषेधने ॥ १२ ॥ अयुद्धेन निवृत्तिं च मनसा चिंतय प्रभो ॥ देवतानां प्रसादेन सर्वमेतद्भविष्यति ॥ १३ ॥ मंत्रिभिर्मंत्रितं सार्धं त्वया
 पृथुललोचन ॥ पुरस्यास्या विनाशाय च राजंस्तथा कुरु ॥ १४ ॥ दैवं हि मानुषोपेतं भृशं सिध्यति पार्थिव ॥ परस्परविरोधाद्वि सिद्धिरस्ति न चैतयोः ॥ १५ ॥ तस्मा
 द्विधाय नगरे विधानं सचिवैः सह ॥ अर्चय स्वयथा कामं दैवतानि विशांपते ॥ १६ ॥ एवं संभाषमाणौ तु दृष्ट्वा शोकपरायणौ ॥ शिखंडिनी तदा कन्या ब्रीडितेव तप
 स्विनी ॥ १७ ॥ ततः सार्चितयामास मल्लते दुःखितावुभौ ॥ इमाविति ततश्च क्रेमति प्राणविनाशने ॥ १८ ॥ एवं सानिश्चयं कृत्वा भृशं शोकपरायणा ॥ निर्जगा
 म गृहं त्यक्त्वा गहनं निर्जनं वनं ॥ १९ ॥ यक्षेण द्विमताराज न स्थूणा कर्णेन पालितं ॥ तद्भयादेव च जनो विसर्जयति तद्वनं ॥ २० ॥ तत्र च स्थूण भवनं सुधामृत्तिकले
 पनं ॥ लाजोल्लापिक धूमाढ्यमुच्च प्राकारतोरणं ॥ २१ ॥ तत्र विश्वशिखंडी साद्रुपदस्यात्मजानृप ॥ अनश्वाना बहुतिथं शरीरमुदशोषयत् ॥ २२ ॥ दर्शयामास
 तां यक्षः स्थूणो मार्दवसंयुतः ॥ किमर्थोयंत वारं भः करिष्ये ब्रूहि माचिरं ॥ २३ ॥ अशक्यमिति सायक्षं पुनः पुनरुवाच ह ॥ करिष्यामीति वै क्षिप्रं प्रत्युवाचाथ गुह्य
 कः ॥ २४ ॥ धनेश्वरस्यानुचरो वरदोऽस्मि नृपात्मजे ॥ अदेयमपि दास्यामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितं ॥ २५ ॥ ततः शिखंडी तत्सर्वमखिलेन न्यवेदयत् ॥ तस्मै यक्षप्रधानाय
 स्थूणाकर्णाय भारत ॥ २६ ॥ शिखंड्युवाच अपुत्रो मे पिता यक्ष न चिरान्नाशमेष्यति ॥ अभियास्यति सक्रोधो दशार्णाधिपतिर्हितं ॥ २७ ॥ महाबलो महो
 त्साहः सहेमकवचो नृपः ॥ तस्माद्रक्षस्व मां यक्षमातरं पितरं च मे ॥ २८ ॥ प्रतिज्ञातो हि भवता दुःखप्रतिशमो मम ॥ भवेयं पुरुषो यक्षत्वत्प्रसादादनिंदितः ॥ २९ ॥

भूरिदक्षिणं यथा स्यात्तथा प्रतिषेधने परावृत्त्यर्थं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ सुधामृत्तिकलेपनं सुधाचूर्णसैव मृत्तिकातया लेपनं यस्य लाजोल्लापिकः लाजानि उ
 शीराणि उल्लापयति सूचयतीति लाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तधूमाढ्यमित्यर्थः उशीरे लाजमुद्दिष्टमिति विश्वः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥